

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po poł., w soboty do g. 12 w poł. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Aleja Marsz. J. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 371. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 31 sierpnia 1936 r. ustalające dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

371.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 sierpnia 1936 r.

ustalające dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi w zakresie wszystkich czynności, wymienionych w § 1 ust. (3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 419):

- 1) **Polski Bank Komercyjny w Warszawie,**
- 2) **Bank Komercyjny S. A. w Krakowie,**
- 3) **Dom Bankowy Jakób Ulam we Lwowie.**

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

W dniu wczorajszym w godzinach popołudniowych odbyła się w pałacu Łazienkowskim herbata, wydana przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej na cześć uczestników Kongresu Fida'u.

Wobec lekkiej niedyspozycji Pan Prezydent polecił P. Ministrowi Spraw Zagranicznych J. Beckowi zastąpić Go w pełnieniu obowiązków gospodarza na tym przyjęciu. Przybyłych do pałacu Łazienkowskiego gości podejmował P. Minister Beck wraz z małżonką w otoczeniu członków Kancelarii Cywilnej oraz Gabinetu Wojskowego Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów Sławoj Składkowski przyjął wczoraj na audjencji posła Iranu M. M. Schaysteh'a, który wręczył P. Prezesowi Rady Ministrów odznaki orderu Homayoun.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Urząd Długów Państwa komunikuje, że w dn. 3 września 1936 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr. 11254, 13271, 15542, 20200, 22434, 25310 i 34153.

Z Ministerstwa Komunikacji.

W dniu wczorajszym odbyła się w obecności P. Prezesa Rady Ministrów w gabinecie P. Ministra Komunikacji konferencja informacyjna, poświęcona sprawie węzła warszawskiego i programu jego rozbudowy w ciągu lat najbliższych. Do chwili obecnej wydatkowano na roboty, związane z rozbudową węzła, około 132 mil. zł, na najbliższe zaś lata przewidywane jest wydatkowanie jeszcze około 48 milionów zł.

Po zaznajomieniu się ze stanem pracy przy węźle warszawskim i programem robót, P. Prezes Rady Ministrów wyraził życzenie, by prace przy budowie dworca centralnego na stacji Warszawa-Główna przeprowadzone były jak najintensywniej, celem oddania go do użytku w czasie jak najkrótszym. P. Prezes Rady Ministrów obiecał swe poparcie przy uzyskaniu kredytów na rozpoczęcie robót przy budowie dworca. Kredyty te potrzebne są już obecnie, a to celem wydania jeszcze w roku bieżącym zamówień hutom na wykonanie konstrukcji żelaznej, która stanowić będzie szkielet gmachu dworca. Konstrukcja ta będzie w roku przyszłym zbudowana w ten sposób, aby jeszcze w r. 1937 na jesieni cały gmach dworca mógł zostać pokryty dachem.

Następnie P. Prezes Rady Ministrów w asyście P. Ministra Komunikacji Ulrycha, PP. Podsekretarzy Stanu Piaseckiego i Bobkowskiego oraz dyrektora departamentu Andrzejewskiego i dyrektora warszawskiej dyrekcji P. K. P. Zienkiewicza, odbył objazd węzła warszawskiego, zwiedzając kolejno Warszawę Zachodnią, Główną i Wschod-

nią. Na pierwszej z nich oglądano budowę wiaduktów żelbetonowych, których powstanie uniezależni wjazd z Radomia i Skierniewic na stację od podstawiania składów ze Szczęśliwic pod stację trakcyjną i warsztaty elektrotrakcyjne. Po za tym dokonano jednej próbnej jazdy pociągiem elektrycznym. Przy tej sposobności P. Prezes Rady Ministrów stwierdził doniosłość i wielki sukces wykonanego przez P. K. P. zadania i wyraził nadzieję, że w niedługim czasie dojdzie do całkowitego jego rozwiązania.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Arbiter w sporze między pracownikami a dyrekcją Towarzystwa Ubezpieczeniowego „Vita i Krakowskie”, nacelnik Józef Zagrodzki, wydał w dniu wczorajszym orzeczenie, regulujące wszystkie sprawy sporne i ostatecznie likwidujące długotrwały zatarg. Orzeczenie ogranicza zamierzone oszczędności w Towarzystwie do kwoty 18-tu tys. zł w stosunku do pracowników, zakwalifikowanych uprzednio przez dyrekcję do zwolnienia, oraz do kwoty 9-ciu tys. zł w stosunku do pracowników, zakwalifikowanych do zmniejszenia uposażeń. Ponadto orzeczenie ustala dla zwalnianych pracowników odprawy, których wysokość została uzależniona od ilości przepracowanych lat z uwzględnieniem stanu majątkowego i rodzinnego pracownika. Poza odprawą zwalnianym pracownikom przysługujące będą ustawowe należności za okres wypowiedzenia, urlopu i godzin nadliczbowych.

Wizyta P. Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych Gen. E. Śmigłego-Rydza we Francji.

Po rewii wojskowej w Nancy gen. Śmigły-Rydz odjechał wraz z generalicją francuską do Metz, gdzie przy przybyciu oddał Mu honory batalion 13-go pułku strzelców alpejskich. Po krótkim pobycie w Metz, gen. Śmigły-Rydz w towarzystwie generalicji francuskiej udał się w teren, by zwiedzić fortyfikacje graniczne, t. zw. linii Maginota. Wieczorem gen. Śmigły-Rydz był gościem gubernatora wojskowego Metz, gen. Giraud, po czym wczoraj rano udał się z Metz samochodem w kierunku Strasburga, gdzie przybył o godz. 15-tej, po krótkim postoju w Niederbrann, gdzie powitała Go grupa dziewcząt alzackich w strojach ludowych, wręczając Mu wiązanek kwiatów. Strasburg, podobnie, jak i Nancy, przybrał odświętną szatę. Plac gen. Klebera, plac Republiki, plac Broglie, plac Dworcowy, oraz ulice, którymi przejeżdżał gen. Śmigły-Rydz, udekorowane były sztandarami o barwach polskich i francuskich. Pomimo deszczu, przez plac Dworcowy przeciągały grupy ludności w barwnych strojach alzackich. Przy wjeździe do miasta Naczelny Wódz powitany został na placu Broglie przez władze wojskowe i cywilne Strasburga z gubernatorem wojskowym miasta gen. Heringem, członkiem Najwyższej Rady Wojennej, na czele. Gen. Śmigły-Rydz, oprowadzany przez gen. Heringa, zwiedził katedrę oraz most na Renie. Następnie na placu Dworcowym przedfilował przez gen. Śmigłym-Rydzem pułk strzelców alpejskich, stacjonowanych w Strasburgu. Po defiladzie o godz. 19-tej generał Śmigły-Rydz odjechał do Paryża.

Przemówienie, wygłoszone dn. 31 ub. m. przez P. Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych gen. Śmigłego-Rydza na śniadaniu, wydanym przez francuskiego ministra obrony narodowej Daladier w odpowiedzi na toast z jego strony:

„Panie premierze! Pozwoli pan, że odpowiem krótko na serdeczne słowa, które pan zechciał skierować do mnie, dziękując przede wszystkim panu za tak uprzejmą gościnność, jakiej doznałem z pańskiej strony. Przybyłem do Francji z żywym wzruszeniem i szczerym uczuciem przyjaźni, aby oddać gen. Gamelin, szefowi szabii armii francu-

skiej, jak i całej armii francuskiej wizytę, którą gen. Gamelin zaszczylił ostatnio armię polską. Przyjęcie, jakiego gen. Gamelin doznał wśród nas, było jasnym wyrazem uczuć, które żywi cały naród polski w stosunku do Francji, a przede wszystkim było wyrazem uczuć armii polskiej w stosunku do sojuszniczej armii francuskiej.

Wzruszające oznaki gorącej serdeczności, jaką Mi okazywano już od chwili przybycia do Francji, potwierdziłyby, jeśli byłaby tego potrzeba, że uczucia, o których wspomniałem, ożywiają wzajemnie naród francuski i armię francuską w stosunku do Polski. Tradycja tych uczuć jest bardzo dawna. Zostały one stwierdzone w sposób tak pełny chwały w epoce pierwszego cesarstwa. Wielkość Napoleona wzbudziła entuzjazm w Polsce, a pod jego rozkazami zabłysły setki tysięcy szabel polskich w słońcu wspaniałych zwycięstw za wolność Polski i Francji. Wielka wojna zjednoczyła na olbrzymim polu bitwy Europy bojowników o wolność Polski i Francji. Po odrodzeniu Polski, węzły przyjaźni i sojuszu z Francją zostały wznowione i zrealizowane w Paryżu przez największego Wodza naszego narodu, Marszałka Józefa Piłsudskiego. Szczęśliwy jestem, iż mogę być dziś tutaj, jako kontynuator Jego idei. Armia polska, stworzona i zorganizowana przez tego wielkiego Wodza, popierana w swym rozwoju przez dobrowolne wysiłki i poświęcenia, ponoszone przez cały naród, zapewnia bezpieczeństwo Polsce i przez to samo pozwala jej brać skuteczny udział w stabilizacji pokoju europejskiego.

Widząc zebranych dokoła tego stołu tylu wielkich wodzów armii francuskiej, jest mi szczególnie miło zwrócić specjalnie gorące pozdrowienia do generała Gamelin, który mnie przyjmuje z taką serdecznością, jak również do pana marszałka Petain, wielkiego i bohaterskiego żołnierza, dla którego wszyscy żyjemy podziw, do generała Colsona i generała Gouraud. I musiałbym wymienić całą tę elitę wojskową, którą rad jestem spotkać w tej atmosferze przyjaźni.

Wznoszę kielich na cześć pana premiera Daladier i na cześć armii francuskiej, za wielkość i pomyślność Francji”.